

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
“ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА”

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.А.Н.

Мала академія наук
України під егідою
ЮНЕСКО

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ XVI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ “АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ”

205

років освітніх традицій

12-13 ГРУДНЯ 2023 РОКУ

монографічні дослідження, так і спільні» [1, арк. 34]. Як результат 27 березня 1917 р. Рада факультету одностайно ухвалила захист дисертації та рекомендувала магістра кримінального права Е.Я. Немировського на посаду екстраординарного професора кафедри кримінального права та судочинства, що було підтримано і Радою університету. У 1920 р. його було обрано деканом юридичного факультету та членом Ради університету [3, с. 378].

Після встановлення в Одесі радянської влади та реорганізації мережі вищої школи Е.Я. Немировський був професором кримінального права Одеського гуманітарно-суспільного інституту (1920–1921) [2, с. 210], а від 1921 р. до 1930 р. – професором та деканом адміністративно-консультативного факультету Одеського інституту народного господарства (ОІНГ). В обох вишах він входив до їх правління. В ОІНГ керував науково-дослідною кафедрою з правових дисциплін та займався найулюбленішою справою – вів заняття з кримінального права та процесу. Завдяки архівним матеріалам і масиву наукової літератури доведено про вагомий внесок Е. Я. Немировського в галузі кримінального права та судочинства. Його праці мали значну цінність як на початку ХХ ст., так залишаються актуальними і станом на сьогодні.

Література

1. Державний архів Одеської області. Ф. 45. Оп. 11. Спр. 22.
2. Левченко В.В. Одеський гуманітарно-суспільний інститут (1920–1921): до питання спадкоємності традицій університетської освіти // Записки історичного факультету. 2008. Вип. 19. С. 207–216.
3. Скрипник М.О., Тахтарова Н.С. Немировський Еммануїл Якович // Професори Одеського (Новоросійського) університету: біогр. слов. Т. 3: К-П. Вид. 2-ге, доп. Одеса: Астропринт, 2005. С. 377–379.

УДК 616.718.1-084

ЗАПОБІГАННЯ ХВОРОБИ ОСГУДА-ШЛЯТТЕРА

Лугова Л.О., Левков А.А.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

luglil2607@gmail.com

Боголюб М.А.

відокремленого структурного підрозділа «Полтавський політехнічний фаховий колеж Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»

Хвороба Шляттера (Осгуда-Шляттера) – патологія опорно-рухового апарату, що характеризується руйнуванням ядра великогомілкової кістки. Найчастіше захворювання діагностується у підлітків, які активно займаються спортом. Хвороба Осгуда-Шляттера виникає у підлітків в віці від 10 до 18 років, в основному у хлопців в період інтенсивного росту скелета. Вона є різновидом остеодистрофії, яку можна зафіксувати в районі головки великої гомілкової кістки, і яка розвивається на тлі її недостатнього живлення. Виникає в період інтенсивного росту кісток під впливом фізичних навантажень на коліна і м'язи

стегна. При заняттях такими видами спорту, як футбол, баскетбол, хокей, спортивна гімнастика та інші, відбувається сильне навантаження на ділянку прикріплення зв'язок до горбистості великогомілкових кісток, що викликає травмування, розвиток запального процесу, також порушується кровопостачання цієї ділянки з крововиливами, розвивається асептичний некроз з відривом фрагментів горбистості. Такий хронічний перебіг хвороби Осгуда-Шляттера призводить до чергування процесів некрозу і відновлення, що проявляється формуванням специфічних горбиків під колінними чашками. Це гіпертрофована горбистість великогомілкової кістки.

У більшості випадків хвороба носить доброякісний, односторонній характер і протікає безсимптомно, але є випадки, коли вона може доставляти дискомфорт. На початкових етапах ця хвороба практично ніяк не проявляється. Потім поступово наростає біль в коліні, який посилюється при присіданні, підскакуванні, підніманні і спусканні по сходинкам. Пізніше болі в колінах посилюються при згинанні колін, при бігу, а також при ходьбі. Біль локалізується під коліном, в ділянці горбистості великогомілкової кістки. При огляді виявляється припухлість в ділянці горбистості зі згладженими контурами. При пальпації відмічається болючість. Пізніше добре помітними стають горбики під колінними чашечками. Хвороба Осгуда-Шляттера характеризується періодами загострення та ремісії, і, як правило, проходить до моменту закінчення росту скелету.

Щоб виключити патології, схожі за своєю симптоматикою з даним захворюванням призначається комплексне клінічне обстеження: рентгенографія – знімки колінного суглоба для більшої деталізації роблять в прямій і бічній проекції; комп'ютерна томографія – виявляє пошкодження кісткових структур; МРТ – детально візуалізує тріщини, розриви, пошкодження хрящової тканини коліна; денситометрія – виявлення хворобливих відхилень в стадії зародження; загальний аналіз крові; аналіз крові на наявність реактивного білка, що свідчить про запальний процес в гострій фазі; ПЛР (полімеразна ланцюгова реакція) – лабораторний метод діагностики, який допомагає виключити інфекційну етіологію ураження колінного суглоба. Обстежується колінний суглоб на наявність відривного перелому. При травматичних ураженнях кістковий відламок зміщується догори великогомілкової кістки.

Після підтвердження діагнозу в більшості випадків проводять консервативне амбулаторне лікування хвороби Шляттера, що включає: застосування протизапальних і знеболювальних лікарських засобів; виключення підвищених фізичних навантажень і забезпечення максимально можливого спокою ураженого колінного суглоба. В особливо важких випадках на суглоб накладають фіксуючу пов'язку; призначення фізіотерапевтичних процедур, включаючи магнітотерапію, грязелікування, УВЧ, парафінолікування, ударно-хвильову терапію, масаж, електрофорез з кальцієм; заняття лікувальною фізкультурою, які включають комплекс вправ на розтягування чотириголового

м'яза стегна і підколінних сухожиль. У випадку розвитку виражених змін кісткової тканини можливо оперативне лікування.

У більшості випадків наслідком хвороби Шляттера є шишкоподібне випинання горбистості великогомілкової кістки. Однак це не заподіює біль і не порушує функцію суглоба. В окремих випадках можуть виникати ускладнення у вигляді зсуву надколінка вгору, деформації та остеоартрозу колінного суглоба. Це призводить до появи ниючих болів при опорі на зігнуте коліно, а також до виникнення хворобливих відчуттів при зміні погоди.

Щоб запобігти цій хворобі, повинні бути присутні певні профілактичні заходи: запобігання травм: вивихів, розривів зв'язок коліна, переломів надколінка або кісток гомілки; зниження тиску і фізичного навантаження на нижні кінцівки (нормальна активність з униканням надмірних силових тренувань); контролю і корекції порушень обміну речовин, а також кровообігу і іннервації нижніх кінцівок. Особливо актуально серед дітей з рахітом, цукровим діабетом та іншими хронічними патологіями; помірних занять фізкультурою з метою зміцнення м'язового каркаса.

УДК 711.554.025.4(477.53-1)

ПРОЦЕС РЕВІТАЛІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ ТЕРИОРІЙ У М. ПОЛТАВА

(2000 – 2023pp)

Лукаш Є.В.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

eyakovleva32@gmail.com

Огляд процесів трансформації галузевої та функціонально-територіальної структури. Розглянуто вплив деіндустріалізації на промислові території, в період з 2000-2023pp. Проаналізовано особливості цих процесів у м. Полтаві на конкретних прикладах.

Ключові слова: місто; планування; промислові зони; інтеграція; ревіталізація; виробництво; інвестиції; розвиток міста.

Постановка проблеми:

Потреби глобальної економіки, що постійно зростають, динамічні зміни та складність у вирішенні проблем міст, пов'язаних із швидкими процесами урбанізації, вимагають безперервного аналізу тенденцій у світовій та вітчизняній містобудівній практиці та невідкладного реагування на них у проектуванні. Також потрібно зважати на особливості міст при пошуку правильних рішень для розв'язання певних задач.

Впродовж свого існування міста без зупину розвиваються і перетворюються, набуваючи нової форми, наповненості, змістів. На цей процес впливають фактори різного характеру: екологічні, економічні, соціальні, політичні. Відбува Полтави після Другої світової війни характеризується стрімким нарощуванням промислових потужностей та винесенням виробництв за межі міста. У наслідок цього місто отримало низку заводів які планувалися відповідно політики того